

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 02/06/2025

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Αριθμός απόφασης: 1847

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου
Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα
Τηλέφωνο : 213 1312 413
E-mail : ded.ath@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου άρθρου 72 του ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 58).

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του κατοίκου κατά της σιωπηρής απόρριψης από το Κ.Ε.ΦΟ.Δ.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ του υπ' αριθμ. αιτήματος που υπέβαλε αναφορικά με την υπαγωγή εισοδήματός του στις ευνοϊκές διατάξεις του άρθρ. 5B του ν.4172/2013.

5. Την ως άνω πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΦΟ.Δ.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, ο προσφεύγων τύγγανε επί σειρά ετών φορολογικός κάτοικος ΗΠΑ και τον Οκτώβριο του έτους 2023 παλιννόστησε στην Ελλάδα. Το δε υπ' αριθμόν αίτημά του για μεταφορά της φορολογικής του κατοικίας στην Ελλάδα έγινε δεκτό στις 03/01/2024.

Στη συνέχεια, με το υπ' αριθμόν αίτημα που υπέβαλε στη Δ.Ο.Υ. ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, αιτήθηκε την υπαγωγή εισοδήματός του ύψους 500 δολλαρίων που εισέπραξε στις 22/02/2024 από την αλλοδαπή εταιρεία διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίωνστις ευνοϊκές διατάξεις του άρθ. 5B του ν.4172/2013, επικαλούμενος ότι αφορά σύνταξη του πηγής ΗΠΑ και ειδικότερα ασφάλισμα από το ομαδικό συνταξιοδοτικό ασφαλιστήριο πρόγραμμα 401 (k) που διαχειρίζεται η εν λόγω εταιρεία.

Το Κ.Ε.Φ.Ο.Δ.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ (Υπηρεσία στην οποία μεταφέρθηκαν οι αρμοδιότητες της Δ.Ο.Υ. ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ) απέρριψε σιωπηρά το ανωτέρω αίτημα του προσφεύγοντος, η οποία σιωπηρή απόρριψη προσβάλλεται με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 5B του ν.4172/2013:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5Α, φυσικό πρόσωπο, δικαιούχος εισοδήματος από σύνταξη, σύμφωνα με το άρθρο 12, που προκύπτει στην αλλοδαπή, το οποίο μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, υπάγεται σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, όπως ορίζεται στην παρ. 2, για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5, εφόσον σωρευτικά:

α) δεν ήταν φορολογικός κάτοικος Ελλάδας τα προηγούμενα πέντε (5) από τα έξι (6) έτη πριν από τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του στην Ελλάδα, και

β) μεταφέρει τη φορολογική του κατοικία από κράτος με το οποίο είναι σε ισχύ συμφωνία διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της φορολογίας με την Ελλάδα.

2. α) Εφόσον γίνει δεκτή, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παρ. 3, η υπαγωγή του φορολογούμενου σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, το φυσικό πρόσωπο καταβάλλει κάθε φορολογικό έτος αυτοτελώς φόρο με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%) για το σύνολο του εισοδήματός του που αποκτήθηκε στην αλλοδαπή.

β) Ο φόρος καταβάλλεται για κάθε φορολογικό έτος σε μία (1) δόση μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός Ιουλίου και δεν συμψηφίζεται με άλλες φορολογικές υποχρεώσεις ή τυχόν πιστωτικά υπόλοιπα του προσώπου που έχει υπαχθεί στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση του φυσικού προσώπου για το εισόδημα αυτό.

3. α) Η αίτηση μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας με υπαγωγή στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν άρθρο υποβάλλεται στη Φορολογική Διοίκηση από το φυσικό πρόσωπο συνταξιούχο μέχρι τις 31 Μαρτίου του εκάστοτε φορολογικού έτους. Εντός της ίδιας προθεσμίας δύνανται να υποβάλουν αίτηση υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν και φυσικά πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 και έχουν ήδη

μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του προηγούμενου φορολογικού έτους.

β) Εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της αίτησης, η Φορολογική Διοίκηση εξετάζει την αίτηση και εκδίδει απόφαση, με την οποία την εγκρίνει ή την απορρίπτει, αναλόγως της συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων της παρ. 1.

γ) Το φυσικό πρόσωπο δηλώνει στην αίτησή του το κράτος στο οποίο είχε την τελευταία φορολογική κατοικία του μέχρι την υποβολή της αίτησής του. Η Φορολογική Διοίκηση ενημερώνει τις φορολογικές αρχές του κράτους αυτού σχετικά με τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του εν λόγω φορολογούμενου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί διεθνούς διοικητικής συνεργασίας.

[...].

Επειδή οι ανωτέρω διατάξεις εξειδικεύτηκαν περαιτέρω με την Α. 1217/2020 απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ και του Υφυπουργού Οικονομικών, όπου επαναλήφθηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «Το φυσικό πρόσωπο, προκειμένου να μεταφέρει τη φορολογική του κατοικία στην Ελλάδα και να υπαχθεί στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά τις διατάξεις του άρθρου 5B του ν. 4172/2013 υποβάλλει αίτηση, το αργότερο έως την 31η του μηνός Μαρτίου του εκάστοτε φορολογικού έτους, στο Τμήμα Γ1' - Εφαρμογής Εναλλακτικής Φορολόγησης Φορολογικών Κατοίκων Ημεδαπής της Δ.Ο.Υ. Κατοίκων Εξωτερικού και Εναλλακτικής Φορολόγησης Φορολογικών Κατοίκων Ημεδαπής.

Με την ανωτέρω αίτηση ο αιτών συνυποβάλλει τα σχετικά δικαιολογητικά κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 3 της παρούσας. **Εντός της ίδιας προθεσμίας υποβάλλουν αίτηση υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή και φυσικά πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρου 3 της παρούσας και έχουν ήδη μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του προηγούμενου φορολογικού έτους».**

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 72, παρ. 1 του ν.5104/2024:

«Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών της Φορολογικής Διοίκησης. Η ενδικοφανής προσφυγή υποβάλλεται στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η ενδικοφανής προσφυγή υποβάλλεται από τον υπόχρεο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. Η προθεσμία αυτή ορίζεται σε εξήντα (60) ημέρες για φορολογούμενους κατοίκους εξωτερικού. Οι ανωτέρω προθεσμίες αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 1η έως 31η Αυγούστου. Η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Προέδρου Πρωτοδικών του Διοικητικού Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97)».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 6, παρ. 2 (δ') του ν.2717/1999: «η εκδίκαση των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των άρθρων 13 και 14 του ν. 2523/1997 (Α' 179), των παρ. 5 και 6 του άρθρου 45 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 5104/2024, Α' 58), του άρθρου 153 του ν. 2960/2001 (Α' 265) και των περ. γ', δ' και ε' της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), η οποία προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008

(Α' 77), ανήκει στον πρόεδρο πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, ο οποίος αποφαινεται ανεκκλητως. Η παρ. 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997 (Α' 179), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 51 του ν. 3900/2010 (Α' 213), εφαρμόζεται για την εκδίκαση των προσφυγών αυτών. Αν πρόκειται για φορολογική ή τελωνειακή εν γένει διαφορά, για την εφαρμογή των παραπάνω περ. β' και γ', η αρμοδιότητα προσδιορίζεται με βάση το ποσό του κύριου φόρου, δασμού, τέλους ή προστίμου».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρ. 1, παρ. 4 (γ') του ν. 1406/1983, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρ. 24 του ν.5119/2024 με ισχύ από 06/07/2024:

«στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που προκύπτουν από την άρνηση χορήγησης αποδεικτικού ή βεβαιώσεως ενημερότητας για χρέη προς το Δημόσιο ή τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από οποιαδήποτε αιτία, καθώς και από **πράξεις των φορολογικών αρχών σχετικές με τη φορολογική κατοικία**, την εγγραφή, διαγραφή ή μεταβολή στοιχείων στο φορολογικό μητρώο, τον κλειδάριθμο, τον αριθμό φορολογικού μητρώου και τον κωδικό αριθμό δραστηριότητας...».

Επειδή στην κρίνόμενη περίπτωση, ο προσφεύγων, με το υπ' αριθμόν αίτημα που υπέβαλε, δεν αιτήθηκε τη μεταφορά της φορολογικής του κατοικίας στην Ελλάδα (καθότι αυτή είχε ήδη συντελεστεί με θετική απάντηση επί του υπ' αριθμόν αιτήματός του-πλην όμως όχι υπό το πρίσμα του άρθρου 5B του ν.4172/2013), αλλά την υπαγωγή του εισοδήματός του πηγής ΗΠΑ που εισέπραξε μετά τη μεταφορά της φορολογικής του κατοικίας στην Ελλάδα (μεταφορά σαν ένας οποιοσδήποτε κοινός φορολογούμενος), στις ευνοϊκές διατάξεις του άρθρ. 5B του ν.4172/2013.

Επειδή ωστόσο, το Συμβούλιο της Επικρατείας, στην υπ' αριθμόν ΣτΕ 1070/2023 απόφασή του που αφορούσε υπόθεση με όμοια πραγματικά περιστατικά, έκρινε ότι:

«[...]

4. Επειδή, όπως έχει γίνει παγίως δεκτό (Ολομ. ΣτΕ 834/2010, ΣτΕ 970/2022, ΣτΕ 2758/2021, ΣτΕ 274/2020 κ.ά.), κατά την έννοια των άρθρων 1, 2, 63 παρ. 1 και 285 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), 1 και 73 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ. 331/1985, Α' 116) και 8 παρ. 4 του ν.δ. 4486/1965 (Α' 131), φορολογική διαφορά υπαγόμενη στην αρμοδιότητα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων γεννάται από ατομικές διοικητικές πράξεις, με τις οποίες είτε επιβάλλεται αμέσως φορολογικό βάρος ή φορολογική κύρωση είτε κρίνεται αντικείμενο ευθέως συναπτόμενο με συγκεκριμένη φορολογική ή συναφή υποχρέωση συνδεδεμένη με φορολογητέα ύλη ατομικώς ορισμένη, η οποία αμφισβητείται εν όλω ή εν μέρει με την προσφυγή. Δεν υπόκεινται, αντιθέτως, σε προσφυγή ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων οι διοικητικές πράξεις οι σχετιζόμενες μεν με την καθ' όλου εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας, μη συνδεδεμένες, όμως, αμέσως προς συγκεκριμένο φορολογικό βάρος, ατομικώς καθ' υποκείμενο και αντικείμενο προσδιοριζόμενο. Τέτοιες δε πράξεις είναι οι σχετικές με την απόρριψη αιτήματος περί μεταβολής της φορολογικής κατοικίας, η δικαστική αμφισβήτηση των οποίων προκαλεί ακυρωτικές διαφορές, καθόσον οι πράξεις αυτές αποβλέπουν στην τακτοποίηση της κατάστασής του ως φορολογούμενου, και δεν συνάπτεται στενώς και αναγκαίως με σχετική ατομική φορολογική υποχρέωσή του, δηλαδή με την υποχρέωση υποβολής δήλωσης φόρου εισοδήματος για το κτηθέν εντός συγκεκριμένου έτους εισόδημά του (ΣτΕ 2105/2018, ΣτΕ 1212/2019, ΣτΕ 2740/2020, ΣτΕ 2758/2021, ΣτΕ 121/2022 κ.ά.). Ήδη στο άρθρο 362 παρ. 1 του ν. 4700/2020 (Α' 127) ορίζεται ότι «[σ]την αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή

ατομικών διοικητικών πράξεων που αφορούν την απόρριψη αιτήματος περί μεταβολής φορολογικής κατοικίας από τη Φορολογική Αρχή», για την εκδίκαση δε των διαφορών αυτών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 2 έως και 4 του ν. 702/1977 και οι σχετικές αποφάσεις είναι ανέκκλητες (άρθρο 362 παρ. 4). Στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4700/2020 αναφέρονται τα εξής: «Η αθρόα μετανάστευση κατά την περίοδο της χρηματοοικονομικής κρίσης, είχε ως αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, και την αύξηση των αιτημάτων προς τη Φορολογική Αρχή για μεταβολή της φορολογικής κατοικίας των Ελλήνων που μετοικούσαν στο εξωτερικό, πολλά από τα οποία δεν γίνονταν δεκτά από την Φορολογική Αρχή. Όπως δε έχει παγίως κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας ... οι διαφορές που αφορούν την απόρριψη αιτήματος περί μεταβολής της φορολογικής κατοικίας από τη Φορολογική Αρχή είναι ακυρωτικές, αρμόδιο δε δικαστήριο για την εκδίκασή τους είναι, ελλείψει ειδικότερης διάταξης, το Συμβούλιο της Επικρατείας βάσει της γενικής ακυρωτικής του αρμοδιότητας. Το δικαστήριο διαμόρφωσε την τελευταία διετία βασικές νομολογιακές αρχές για την επίλυση των ως άνω διαφορών. Εντούτοις, ο μεγάλος όγκος των διαφορών αυτών είχε ως αποτέλεσμα το Συμβούλιο της Επικρατείας να μην μπορεί να ανταποκριθεί στην ανάγκη άμεσης επίλυσής τους, η έκδοση των σχετικών αποφάσεων να καθυστερεί και να παρατείνεται η ανασφάλεια των πολιτών αλλά και της Φορολογικής Διοίκησης. Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται η μεταφορά των ως άνω ακυρωτικών διαφορών στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η Φορολογική Αρχή που αρνήθηκε το σχετικό αίτημα περί μεταβολής της φορολογικής κατοικίας, το οποίο αποφαινεται ανέκκλητα, έτσι ώστε να διευκολυνθούν οι διάδικοι και οι σχετικές διαφορές, οι οποίες, ως ακυρωτικές, δεν υπόκεινται ούτε σε ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, να επιλύονται οριστικά, άμεσα και οικονομικά».

5. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων που παρατέθηκαν στις σκέψεις 2 και 3, με τις ρυθμίσεις του άρθρου 5B ΚΦΕ θεσπίζεται ειδικό φορολογικό κίνητρο που αποσκοπεί, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 4714/2020, στην προσέλκυση φυσικών προσώπων που έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην αλλοδαπή και πραγματοποιούν εκεί εισόδημα από συντάξεις, σύμφωνα με τα άρθρα 5 παρ. 1 και 12 του ΚΦΕ, προκειμένου για τη μεταφορά της φορολογικής τους κατοικίας στην Ελλάδα, προβλέπει δηλαδή στη διεύρυνση των υποκειμενικών ορίων της φορολογικής εξουσίας του Κράτους και, κατ' επέκταση, της φορολογικής βάσης, στο μέτρο που τα πρόσωπα αυτά, καθιστάμενα φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας, φορολογούνται για το παγκόσμιο εισόδημά τους κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παρ. 1 ΚΦΕ. Περαιτέρω, για την υπαγωγή στο εναλλακτικό καθεστώς φορολόγησης του άρθρου 5B ΚΦΕ θεσπίζεται ειδική διοικητική διαδικασία, η οποία εκκινεί με την υποβολή «αίτησης μεταφοράς κατοικίας» από τον ενδιαφερόμενο. Κατά την εξέταση της αίτησης αυτής η φορολογική αρχή (ΔΟΥ Κατοίκων Εξωτερικού και Εναλλακτικής Φορολόγησης Φορολογικών Κατοίκων Ημεδαπής της Α.Α.Δ.Ε.) προβαίνει, προεχόντως, στη διακρίβωση, στη βάση των καθορισθέντων από τον νομοθέτη προϋποθέσεων και δικαιολογητικών, της τελευταίας φορολογικής κατοικίας του ενδιαφερομένου, εφόσον κατά τον νόμο δεν νοείται μεταφορά φορολογικής κατοικίας εάν αυτή δεν ήταν εκτός Ελλάδας. Η μεταφορά διαπιστώνεται, κατά τις ίδιες διατάξεις, από την αρμόδια φορολογική αρχή με την έκδοση σχετικής πράξης, η οποία και αποτελεί τον αναγκαίο όρο για την υπαγωγή στο εν λόγω εναλλακτικό φορολογικό καθεστώς. Εξάλλου, η ειδική αυτή διοικητική διαδικασία είναι αυτοτελής σε σχέση με τη διαδικασία προσδιορισμού του φόρου του υπαχθέντος στο εν λόγω καθεστώς φυσικού προσώπου, η οποία έπεται και χωρεί στη βάση δήλωσης όλων των εισοδημάτων του, δηλαδή όχι μόνο εκείνων από συντάξεις, τα οποία και φορολογούνται με τις ευνοϊκές ρυθμίσεις του άρθρου 5B του ΚΦΕ, αλλά και εκείνων που τυχόν προκύπτουν είτε στην αλλοδαπή και προέρχονται από άλλες πηγές είτε και στην ημεδαπή. Από τα ανωτέρω

παρέπεται, ότι από τη δικαστική αμφισβήτηση των πράξεων της φορολογικής αρχής, με τις οποίες απορρίπτονται, γενικώς, αιτήσεις μεταφοράς φορολογικής κατοικίας κατ' άρθρο 5B ΚΦΕ, προκαλούνται ακυρωτικές διαφορές, για τις οποίες αρμόδια είναι τα διοικητικά δικαστήρια, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 362 του ν. 4700/2020 (πρβλ. ΣτΕ 2362/2022).

6. Επειδή, εν προκειμένω, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι με την από αίτησή του προς τη ΔΟΥ Κατοίκων Εξωτερικού και Εναλλακτικής Φορολόγησης Φορολογικών Κατοίκων Ημεδαπής, ο αιτών ζήτησε την υπαγωγή του στο εναλλακτικό καθεστώς φορολόγησης του άρθρου 5B του ΚΦΕ, ισχυριζόμενος ότι είναι Άγγλος υπήκοος, πραγματοποιεί εισόδημα από συντάξεις στο Ηνωμένο Βασίλειο και **έχει μεταφέρει την κατοικία του στην Ελλάδα από το έτος 2019**. Η αίτηση απορρίφθηκε με την2021 απόφαση του Προϊσταμένου της ως άνω ΔΟΥ, με την αιτιολογία ότι, εφόσον ο αιτών υπέβαλε την αίτηση μετά τις 30.9.2020, αυτή έπρεπε να εξεταστεί ως αφορώσα στην υπαγωγή του στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2021, με συνέπεια να μην πληρούται, για το έτος αυτό, η προϋπόθεση της περίπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 5B του ΚΦΕ, καθόσον ο αιτών δεν ήταν φορολογικός κάτοικος Ελλάδας τα προηγούμενα πέντε (5) από τα έξι (6) έτη πριν από τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του στην Ελλάδα. Κατά της απορριπτικής απόφασης ο αιτών άσκησε την κρινόμενη αίτηση ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο με την απόφασή του έκρινε ότι η αχθείσα ενώπιόν του διαφορά είναι μεν ακυρωτική, πλην δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Πρωτοδικείου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 362 παρ. 1 του ν. 4700/2020, το οποίο αφορά διαφορές που αναφύονται από την προσβολή πράξης απορριπτικής αιτήματος μεταβολής φορολογικής κατοικίας, και δη από την Ελλάδα στο εξωτερικό, αλλά στη γενική ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και τούτο, διότι **κύριο αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, και άρα διακύβευμα της διαφοράς, αποτελεί η υπαγωγή του αιτούντος στο ευνοϊκό καθεστώς των διατάξεων του άρθρου 5B του ΚΦΕ και όχι η μεταβολή της φορολογικής του κατοικίας από την αλλοδαπή στην Ελλάδα, η οποία (μεταβολή) αποτελεί μεν, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5B του ΚΦΕ, προϋπόθεση για την υπαγωγή στο ως άνω ειδικό καθεστώς, αλλά, πάντως, όχι τη μόνη**. Με τις σκέψεις αυτές, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών παρέπεμψε την κρινόμενη αίτηση στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

7. Επειδή, με βάση όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 5, εφόσον αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς είναι η νομιμότητα πράξης απορριπτικής αιτήματος μεταφοράς φορολογικής κατοικίας κατά τα άρθρα 5B ΚΦΕ και 4 της Α.1217/2020 κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, αρμόδιο για την εκδίκαση της κρινόμενης αίτησης είναι το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 362 του ν. 4700/2020, στο οποίο και πρέπει να παραπεμφθεί εκ νέου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 34 παρ. 1 και 2 του ν. 1968/1991 (Α' 150), προκειμένου να εκδικασθεί αμελλητί».

Επειδή συνεπώς, απαραδέκτως ο προσφεύγων υπέβαλε την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Υπηρεσίας μας, ενώ θα έπρεπε να προσβάλει τη σιωπηρή απόρριψη του υποβληθέντος αιτήματός του μέσω του ενδίκου βοηθήματος της προσφυγής ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων, προκειμένου να κριθεί καταρχήν η μεταφορά της φορολογικής του κατοικίας στην Ελλάδα υπό το πρίσμα των ειδικών διατάξεων του άρθρου 5B του ν.4172/2013.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του ως απαράδεκτης.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ακριβές Αντίγραφο

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.